

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16CoPr/1/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6312204335
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 02. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivica Hanusková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2013:6312204335.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa L. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom V., W. XXX, právne zastúpeného JUDr. Máriom Keletim, advokátom, Advokátska kancelária so sídlom Hnúšťa, Ul. Hlavná č. 36, proti odporcovi HRONSTAV 01, spol. s.r.o., so sídlom Brezno, Rázusova 51, IČO: 30225655,, právne zastúpenému JUDr. Miroslavom Medvedom, advokátom, Advokátska kancelária so sídlom Čierny Balog, Medveďovo 1441, o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru, o odvolaní odporcu proti rozsudku Okresného súdu Brezno č. k. 5Cpr/1/2012-34 zo dňa 26. 11. 2012, takto

rozhodol:

Rozsudok vo výroku, ktorým okresný súd nepriznal odporcovi náhradu trov konania, **p o t v r d z u j e .**

Vo zvyšku zostáva rozsudok okresného súdu **n e d o t k n u t ý .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol návrh navrhovateľa, ktorý sa domáhal určenia, že výpoveď odporcu zo dňa 26.01.2012, ktorou vypovedal navrhovateľovi pracovný pomer podľa § 63 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce, je neplatná, resp. žiadal, aby súd určil, že výpoveď odporcu zo dňa 30.03.2012, ktorou vypovedal navrhovateľovi pracovný pomer podľa § 63 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce, je neplatná. O trovách konania rozhodol v zmysle ust. § 142 ods. 1 a § 149 ods. 1 O. s. p. s tým, že v zmysle ust. § 151 ods. 1, veta prvá, O. s. p. náhradu trov konania úspešnému účastníkovi konania, teda odporcovi nepriznal, nakoľko tento si náhradu trov vôbec neuplatnil. V poradí posledným výrokom rozsudku okresný súd rozhodol, že štát nemá právo na zaplatenie súdneho poplatku, keď navrhovateľ bol oslobodený od poplatkovej povinnosti, avšak v konaní nebol úspešný.

Odporca podal v zákonnej 15 dňovej lehote (§ 204 ods.1, veta prvá O. s. p.) odvolanie, ktorým napadol rozsudok okresného súdu vo výroku o trovách konania (v poradí výrok II.), ktorým okresný súd odporcovi náhradu trov konania nepriznal. Žiadal, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu v časti o náhrade trov konania zmenil a rozhodol tak, že odporcovi sa náhrada trov konania priznáva vo výške 198,96 € za tri úkony právnej služby. Výrok okresného súdu o nepriznaní trov úspešnému účastníkovi nepovažoval za správny. Uznal, že ako právny zástupca odporcu si trovy právneho zastúpenia hneď pri prvom úkone neuplatnil, nakoľko vedel, že vo veci bude vytyčené minimálne jedno pojednávanie. Uznal i to, že na pojednávaní si trovy konania písomne nevyčísľil, nakoľko dopredu nemohol vedieť, či predmetná kauza na pojednávaní skončí. I napriek tomu, že právny zástupca si náhradu trov konania uplatniť mienil, sudca prvostupňového súdu svojím konaním mu toto neumožnil, a to tým, že mu nebola poskytnutá záverečná reč, v rámci ktorej by si náhradu trov konania uplatnil a sudca ho k uplatneniu náhrady trov konania nevyzval. Poukázal i na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Obo 396/94.

Navrhovateľ sa k odvolaniu odporcu nevyjadril.

Na základe podaného odvolania krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.) prejednal odvolanie, viazaný dôvodmi a rozsahom odvolania v zmysle ust. § 212 ods. 1 O. s. p. a bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 1, 2 O. s. p. rozsudok okresného súdu v napadnutej časti, teda vo výroku, ktorým odporcovi nepriznal náhradu trov konania, potvrdil podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. ako vecne správny.

Z odvolaním napadnutého rozhodnutia vyplýva, že okresný súd by pri rozhodovaní o náhrade trov konania medzi účastníkmi konania postupoval podľa ust. § 142 ods. 1 O. s. p. a § 149 ods. 1 O. s. p., avšak úspešný účastník konania, teda odporca, si trovy konania neuplatnil, preto mu ich okresný súd v zmysle ust. § 151 ods. 1, veta prvá, O. s. p. nepriznal.

Rozhodovanie o trovách konania sa neuskutočňuje v samostatnom konaní. Je preto potrebné brať zreteľ na všetky podania účastníka konania, ktorými sa v konaní o veci samej dotýka otázky trov konania. Prípadná i stručná požiadavka účastníka, či už v návrhu alebo v priebehu konania „žiadam trovy“ predstavuje síce ešte nešpecifikovaný, ale predsa len relevantný návrh na ďalší postup podľa § 151 O. s. p.. Ak sa však účastník absolútne do rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, nevyjadří k otázke trov konania, súdu neostáva nič iné, ako nerozhodnúť o prisúdení trov konania takémuto účastníkovi.

Ak účastník má advokáta, len výnimočne takýto návrh na prisúdenie trov nie je podaný. Len pokiaľ by účastník advokáta nemal, súd je povinný účastníka podľa § 5 O. s. p. poučiť. V tomto prípade je však zrejmé, že účastník konania advokáta mal. Poučovacia povinnosť v zmysle § 5 O. s. p., sa na neho nevzťahuje. Ak advokát vytýka súdu nesplnenie si tejto povinnosti, námietka nie je dôvodná.

Po preskúmaní veci odvolací súd dospel k záveru, že z obsahu spisu, avšak ani zo samotného odvolania právneho zástupcu odporcu nevyplýva, že by si tento trovy konania do skončenia konania riadne uplatnil. Je zrejmé, že uvedený úkon, a to uplatnenie si trov konania tak, ako je uvedené vyššie i strohým konštatovaním, že si tieto v konaní uplatňuje bez akejkoľvek špecifikácie, mohol uskutočniť kedykoľvek počas konania, teda nielen v rámci záverečnej reči. Zo zápisnice z pojednávania zo dňa 26. 10. 2012 je zrejmé, že zákonný sudca urobil na záver pojednávania dotaz na obe strany účastníkov konania, ktorí obaja mali právnych zástupcov. Právny zástupca odporcu jednoznačne konštatoval: „My sme už povedali všetko, čo sme uviesť chceli, predložili sme listinné doklady, ktoré sme chceli predložiť a mohli by sme navrhnúť výsluchy svedkov ..., prípadne priameho nadriadeného, ale sú to svedkovia, ktorí by uvádzali skutočnosti, ktoré sme už uviedli“. Až po tejto výpovedi zákonný sudca konštatoval, že účastníci konania boli poučení v zmysle § 120 ods. 4 O. s. p., ďalšie dokazovanie nenariadil a preto vyhlásil pojednávanie za skončené. I keď zákonný sudca vo svojom dotaze na záver pojednávania nekonštatoval, že má dotaz na účastníkov konania v zmysle „záverečnej reči“, z obsahu tohto dotazu a z obsahu výpovede oboch právnych zástupcov je zrejmé, že súd (sudca) sa dotazoval oboch strán, či majú záujem k veci ešte niečo uviesť, prípadne mali možnosť bez výzvy vyjadriť sa aj ohľadne uplatnenia trov konania. Zákonný sudca nemá povinnosť, aby výslovne vyzval právneho zástupcu účastníka konania, či si uplatňuje náhradu trov konania alebo nie. Táto povinnosť mu z Občianskeho súdneho poriadku nevyplýva. Tak, ako je uvedené vyššie uvedené uplatnenie práva je možné kedykoľvek počas konania, bez ohľadu na ich špecifikáciu- výšku. Vzhľadom na uvedené nie je možné aplikovať uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Obo 396/94, na ktoré odkazoval odvolateľ, nakoľko uvedené uznesenie sa zaoberá „nevyčíslením“ trov právneho zastúpenia, a nie ich neuplatnením, čo je zásadný rozdiel pri aplikácii ustanovení Občianskeho súdneho poriadku o náhrade trov konania. Z týchto ustanovení nevyplýva ani skutočnosť, že len v záverečnej reči môže účastník uplatniť svoje právo na náhradu trov konania. Zo samotného ustanovenia § 118 ods. 4 O. s. p. vyplýva, že súd je povinný vyzvať účastníkov, aby zhrnuli svoje návrhy a vyjadrili sa k dokazovaniu, ako i k právnej stránke. Uvedená výzva sa preto nevzťahuje výslovne na uplatnenie trov konania, ich uplatnenie ale ani nevylučuje. Z obsahu zápisnice nevyplýva, že by právny zástupca odporcu namietal priebeh pojednávania, resp. jeho záznam v zmysle zápisnice z pojednávania. Napriek tomu, že súd vyhlásil dokazovanie za skončené, nie je možné vylúčiť, aby aj po tomto úkone účastník konania, konkrétne i právny zástupca účastníka požiadaval o priznanie náhrady trov konania v súvislosti s konaním vo veci samej. Tak účastník, ako i právny zástupca účastníka má možnosť vyjadriť nespokojnosť s vedením pojednávania, či so samotným zápisom z pojednávania, avšak zo strany odporcu, resp. jeho právneho zástupcu k takémuto nesúhlasu, resp. prípadnej sťažnosti nedošlo. Z obsahu spisu odvolací súd ďalej zistil, že právny zástupca odporcu okrem pojednávania, ktorého sa zúčastnil dňa 26. 10. 2012, vykonal úkon, a to písomné vyjadrenie k návrhu, v rámci ktorého mohol uplatniť svoje právo na náhradu trov konania. V nadväznosti na vyššie uvedené skutočnosti preto odvolací súd konštatuje, že odporcovi,

resp. právnenému zástupcovi odporcu nebola postupom súdu odňatá možnosť konať pred súdom, ak k uplatneniu práva na náhradu trov konania mohlo dôjsť počas celého konania. Okresný súd rozhodnutím o nepriznaní náhrady trov konania úspešnému účastníkovi, ktorý si náhradu trov konania, konkrétne náhradu trov právneho zastúpenia, neuplatnil, postupoval vecne správne. Odvolací súd preto rozsudok v napadnutej časti ako vecne správny potvrdil.

V poradí I. výrok, ktorým bol návrh navrhovateľa v plnom rozsahu zamietnutý a v poradí III. výrok, ktorým okresný súd rozhodol, že štát nemá právo na zaplatenie súdneho poplatku, neboli odvolaním napadnuté, preto v zmysle § 206 ods. 2, 3 O. s. p. zostávajú nedotknuté.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd opätovne v zmysle ust. § 151 ods. 1, veta prvá, O. s. p., keď rozhodovanie o náhrade trov konania je možné realizovať len na základe návrhu, ktorý však zo strany navrhovateľa, ani odporcu nebol podaný, preto o nich odvolací súd nerozhodoval.

Rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.